

29 Ιουνίου, 1994

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ/Η ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 701/91)

-
- 5 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Πράξη νομοθετικού περιεχομένου — Δεν προσβάλλεται με προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος παρά μόνο έμμεσα με προσφυγή που προσβάλλει διορισμό που έγινε βάσει των σχεδίων αυτών — Εφόσον επιδιώκεται δικαστική κρίση ως προς τη νομιμότητα σχεδίου υπηρεσίας έχουν έννομο συμφέρον προσβολής της πράξης και οι υπομηφιοι υπάλληλοι που δεν κατείχαν τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας.
- 10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Σχέδια Υπηρεσίας — Διάφορη ερμηνεία λέξεων και φράσεων στα σχέδια υπηρεσίας από αυτήν που προσδιορίζεται στο Νόμο δεν καθιστά το σχέδιο υπηρεσίας άκυρο για υπέρβαση νομοθετικής εξουσιοδότησης.
- 15 Συνταγματικό Δίκαιο — Αρχή της ισότητας — Δυνατή η διάκριση σε ανόμιες περιπτώσεις — Δεν αποτελεί δυσμενή διάκριση η απαίτηση υπηρεσίας ως Λογιστικού Λειτουργού 3ης τάξης ως προϋπόθεση για την προαγωγή στη θέση Λογιστικού Λειτουργού 2ης Τάξης.
- 20 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Ο περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος του 1990 (Ν. 1/90) — Άρθρο 35(2)(α) — Ο τρόπος προαγωγής σε συνδυασμένες θέσεις πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τον τρόπο που θα καθορισθεί — Ερμηνεία του όρου "καθορισμένος" στο Άρθρο 2 του Νόμου με Κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο — Έγκυρες όμως και σε ισχύ μέχρι την έκδοση των Κανονισμών, εγκύκλιοι σχετικές

με την διαδικασία προαγωγής σε συνδυασμένες θέσεις βάσει του Άρθρου 87(1) του Νόμου 1/90.

Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τους την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία προάχθηκε στη θέση Λογιστικού Λειτουργού 2ης Τάξης το ενδιαφερόμενο μέρος. 5

Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστική ένσταση ότι οι αιτητές δεν πληρούσαν τα προσόντα των σχεδίων υπηρεσίας και ως εκ τούτου δεν είχαν έννομο συμφέρον προσβολής της επίδικης απόφασης. 10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

(1) Έχει νομολογιακά καθιερωθεί ότι πρόσωπο το οποίο δεν κατέχει τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα δε νομιμοποιείται να προσβάλει προαγωγή στη θέση αυτή. Παράλληλα ακολουθείται απαρέγκλιτα από τη νομολογία η άποψη ότι, το σχέδιο υπηρεσίας είναι πράξη νομοθετικού περιεχομένου και ως τέτοια δεν μπορεί να προσβληθεί άμεσα με αίτηση ακυρώσεως σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος, αλλά μπορεί να προσβληθεί έμμεσα με αίτηση ακυρώσεως προσβάλλουσα διορισμό, ο οποίος έγινε σύμφωνα με το σχέδιο αυτό. 15
20

Επειδή οι αιτητές έχουν προσβάλει την προαγωγή γιατί αμφισβητούν την εγκυρότητα του σχεδίου υπηρεσίας, κρίνεται ότι αυτοί έχουν έννομο συμφέρο στην παρούσα διαδικασία στην έκταση που επιζητούν δικαστική κρίση σχετικά με την εγκυρότητα του προαναφερθέντος σχεδίου υπηρεσίας. 25

(2) Έστω και αν λέξεις ή φράσεις του σχεδίου υπηρεσίας έχουν διάφορη έννοια απ' αυτή που προσδιορίζεται στο νόμο, αυτή η διαφορά δεν μπορεί να καταστήσει το σχέδιο υπηρεσίας άκυρο για υπέρβαση νομοθετικής εξουσιοδότησης. Επομένως η ερμηνεία που δόθηκε στο ίδιο το σχέδιο υπηρεσίας της λέξης "υπηρεσία" ότι περιλαμβάνει και υπηρεσία σε έκτακτη θέση, αντίθετα με την ερμηνεία που δίδει το Άρθρο 2 του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90), δεν καθιστά το σχέδιο υπηρεσίας άκυρο. 30
35

(3) Είναι η θέση των αιτητών ότι το σχέδιο υπηρεσίας της επίδικης θέσης παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης αυτών με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Συγκεκριμένα υποστηρίζουν ότι ο όρος "υπάλληλοι" στη Σημείωση 1 του σχεδίου υπηρεσίας δεν ισοδυναμεί ούτε καθορίζεται ως "λογιστικοί λειτουργοί". Είναι "γενικός" ορισμός 40

5 και περιλαμβάνει “υπαλλήλους” που κατείχαν άλλες οργανικές θέσεις και που υπηρετούσαν την 1/10/1981 στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης τάξης, και όχι να κατείχαν τη θέση αυτή. Κατά συνέπεια περιλαμβάνονται και οι ίδιοι, οι οποίοι υπηρετούσαν στη θέση ενώ ήταν “υπάλληλοι” πριν την 1/10/1981 και κατείχαν πέραν των πέντε ετών (από το 1983) την οργανική μόνιμη θέση του Λογιστικού Λειτουργού, 3ης τάξης.

10 Η ερμηνεία που δίδουν οι αιτητές στο πιο κάτω απόσπασμα από τη Σημείωση (1) του σχεδίου υπηρεσίας δεν ευσταθεί.

15 Μια απλή ανάγνωση του πιο πάνω κειμένου είναι αρκετή για να διαπιστώσει κανείς ότι το σχέδιο υπηρεσίας με τη Σημείωση (1) παρέχει το δικαίωμα να θεωρηθούν ως υποψήφιοι για προαγωγή στην επίδικη θέση μόνο υπάλληλοι οι οποίοι κατά την 1/10/1981 υπηρετούσαν στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης Τάξης, και συμπλήρωσαν πενταετή υπηρεσία. Οι αιτητές διορίστηκαν στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης τάξης, το 1983 ενώ το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατείχε τη θέση αυτή ως έκτατος από την 1/4/1981. Ορισμένες από τις αιτήσεις όπως οι ίδιες ισχυρίζονται, επισυνάπτοντας σχετικές βεβαιώσεις στην αίτησή τους, διορίστηκαν ως έκτακτες Γραφείς πριν την 1/10/1981.

25 Η θέση Λογιστικού Λειτουργού 3ης τάξης και 2ης τάξης, είναι συνδικασμένες θέσεις και σ’ αυτές εφαρμόζεται το σχέδιο υπηρεσίας στο οποίο έχουμε αναφερθεί.

30 Εν όψει των πιο πάνω, το σχέδιο υπηρεσία δεν επέβαλλε καμιά δυσμενή ρύθμιση για τους αιτητές, οι οποίοι το 1981 ανήκαν σ’ άλλη κατηγορία υπαλλήλων από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, έστω και αν ισχυρίζονται απλάς ότι ασκούσαν παρόμοια καθήκοντα με αυτά που απαιτούνται για τη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης τάξης. Δεν απαιτήσαν κατά τον κρίσιμο τότε χρόνο της υπηρεσίας τους πριν το 1981 αναγνώριση τέτοιας υπηρεσίας δηλαδή στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης τάξης, αλλά ούτε και φαίνεται ότι αργότερα επέτυχαν τέτοιας επίσημης αναγνώρισης, οι αιτητές. Κατά συνέπεια η Σημείωση (2) δεν εισάγει δυσμενή διάκριση εναντίον τους. Η διαφοροποίηση που γίνεται είναι εύλογη και αντικειμενικά από τα πράγματα. Η νομολογία επανειλημμένα καθόρισε πότε παρατηρείται από το νόμο παράβαση της αρχής της ισότητας.

(4) Τέλος οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η Ε.Δ.Υ. ενήργησε με βάση παράνομες εγκυκλίους. Τούτο διαπιστώνεται υποστηρίζουν, από το άρθρο 35(2)(α) του Νόμου 1/90, ο οποίος προβλέπει ότι ο τρόπος προ-

αγωγής σε συνδυασμένες θέσεις πρέπει να γίνεται “..... σύμφωνα με τρόπο που θα καθοριστεί”.

Το Άρθρο 2 του Νόμου προσδιορίζει τον όρο “καθορισμένος” και σημαίνει “καθορισμένο με Κανονισμούς που εκδίδονται από το Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου αυτού και “καθορίζεται” ερμηνεύεται ανάλογα”. Παραπέμπουν δε στο Άρθρο 87 του Νόμου για να υπογραμμίσουν ότι απαιτείται να εκδίδονται Κανονισμοί από το Υπουργικό Συμβούλιο, που κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν υπήρχαν. Αρα παράνομα εφαρμόστηκαν οι εγκύκλιοι στην παρούσα περίπτωση. 5 10

Οι αιτητές δεν έχουν κάμει καμιά εισήγηση σχετικά με την επιφύλαξη του εδάφιου (1) του Άρθρου 87, σύμφωνα με την οποία, μέχρις ότου εκδοθούν οι σχετικοί κανονισμοί, “οποιοδήποτε κανονισμοί ή διοικητικές πράξεις και οι Γενικές Διατάξεις και Διοικητικές Οδηγίες που περιέχονται σ’ εγκυκλίους ή αλλού, και η υφιστάμενη τακτική αναφορικά με τη δημόσια υπηρεσία και τους δημόσιους υπαλλήλους εξακολουθούν να ισχύουν σε όση έκταση δεν αντίκεινται προς τις διατάξεις του Νόμου αυτού.” Κατά συνέπεια η εφαρμογή των σχετικών εγκυκλίων από την Επιτροπή δεν κρίνεται παράνομη αλλά υπό τις περιστάσεις ενδεδειγμένη. 15 20

Στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Κατσουνοπού ν. Δημοκρατίας** κρίθηκε ότι “στο βαθμό και έκταση που οι υπό κρίση οδηγίες του Υπουργικού Συμβουλίου πραγματεύονται τα προσόντα για προαγωγή, αυτές εκδόθηκαν χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση και κατ’ αντίθεση προς το Άρθρο 44(1)(β). Συνεπώς είναι Ultra vires”. Στην υπό κρίση υπόθεση οι εγκύκλιοι στις οποίες οι καθ’ ων η αίτηση βασίστηκαν δεν προσδιορίζουν τα απαιτούμενα για προαγωγή προσόντα αλλά τη διαδικασία που απαιτείται να προηγηθεί για να πληρωθούν οι διά προαγωγής συνδυασμένες θέσεις. 25 30

Η προσφυγή απορρίπτεται με £250 έξοδα. 35

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Meletis a.o. v. The Cyprus Ports Authority and Another (1987) 3 C.L.R. 1984, 40

Ηλία ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 568,

Αριστεΐδη ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 588.

Προσφυγή.

5 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε στη θέση Λογιστικού Λειτουργού 2ης τάξης, Γενικό Λογιστήριο αντί των αιτητών.

A.Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

10 A. Παπασάββας, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

E. Ευσταθίου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

15

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Είναι κοινό αίτημα τόσο των αιτητριών όσο και του αιτητή, η ακύρωση από το Δικαστήριο της απόφασης της καθ' ης η αίτηση 1 (Ε.Δ.Υ.) ημερομηνίας 1/2/1991, με την οποία προ-
 20 άχθηκε μεταξύ άλλων ο Ιωάννης Κωνσταντίνου (το ενδιαφερόμενο πρόσωπο), στη θέση του Λογιστικού Λειτουργού, 2ης τάξης, Γενικό Λογιστήριο από 1/12/1990.

25 Οι αιτητές είναι μόνιμοι Λογιστικοί Λειτουργοί, 3ης τάξης, από το 1983 ενώ το ενδιαφερόμενο πρόσωπο μονιμοποιήθηκε στην ίδια θέση στις 8/11/1985 (με βάση το Νόμο 160/85) και είχε προϋπηρεσία στη θέση αυτή ως έκτακτος από 1/4/1981.

30 Η επίδικη θέση είναι συνδυασμένη με τη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης τάξης. Γι' αυτό και ακολουθήθηκε η σχετική διαδικασία πλήρωσής της.

35 Ο Γενικός Λογιστής αναφερόμενος στην επιστολή του ημερομηνίας 27/11/1990, προς τον πρόεδρο της Ε.Δ.Υ. στις Εγκυκλίους της Υπηρεσίας Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού με Αρ. 608 και 750, ημερομηνίας 7/1/1982 και 11/1/1986 αντίστοιχα, οι οποίες περιέχουν τις οδηγίες του Υπουργικού Συμβουλίου που διέπουν την προαγωγή υπαλλήλων που κατέχουν συνδυασμένες θέσεις ή τάξεις και τώρα έχουν ενσωματωθεί στους περί Δημόσιας Υπηρεσίας (Γενικοί) Κανονισμούς του 1991 (Κ.Δ.Π. 98/91), προέβη στη σύσταση
 40 πέντε Λογιστικών Λειτουργών 3ης τάξης συμπεριλαμβανομένου και του ενδιαφερόμενου προσώπου για προαγωγή στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 2ης τάξης.

Την 1/2/1991 συνήλθε η Ε.Δ.Υ. η οποία πρώτα επιλήφθηκε της σύ-

στασης του Γενικού Λογιστή και στη συνέχεια αφού την έλαβε υπόψη της και εξέτασε τα ουσιαστικά στοιχεία από τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των πέντε συστηθέντων υπαλλήλων, έκρινε ότι αυτοί ήταν κατάλληλοι και αποφάσισε την προαγωγή τους στη συνδυασμένη θέση Λογιστικού Λειτουργού 2ης τάξης.

5

Όπως καταγράφεται στην επίδικη απόφαση το νομικό καθεστώς που διέπει τη διαδικασία πλήρωσης της προσβαλλόμενης θέσης είναι το άρθρο 35(2)(α) του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, Νόμος 1/90, και οι γενικές οδηγίες του Υπουργικού Συμβουλίου ημερομηνίας 14/11/1985.

10

Προέχει η εξέταση της προδικαστικής ένστασης των καθ' ων η αίτηση ότι δηλαδή οι αιτητές δε νομιμοποιούνται στην καταχώριση της παρούσας προσφυγής γιατί στερούνται "ενεστώτος έννομου συμφέροντος", επειδή η προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους έγινε στη συνδυασμένη θέση του Λογιστικού Λειτουργού, 2ης τάξης, και επιπρόσθετα επειδή δεν πληρούσαν τα προσόντα τα οποία απαιτούνται από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης.

15

20

Αντίθετα οι αιτητές υποστήριξαν ότι έχουν έννομο συμφέρον στην παρούσα διαδικασία και τη θέση τους αυτή την στηρίζουν στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Μελέτης και Άλλοι ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου κ.ά.* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1984.

25

Έχει νομολογιακά καθιερωθεί ότι πρόσωπο το οποίο δεν κατέχει τα απαιτούμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα δε νομιμοποιείται να προσβάλει προαγωγή στη θέση αυτή. Παράλληλα ακολουθείται απαρέγκλιτα από τη νομολογία η άποψη ότι, το σχέδιο υπηρεσίας είναι πράξη νομοθετικού περιεχομένου και ως τέτοια δεν μπορεί να προσβληθεί άμεσα με αίτηση ακυρώσεως σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος, αλλά μπορεί να προσβληθεί έμμεσα με αίτηση ακυρώσεως προσβάλλουσα διορισμό, ο οποίος έγινε σύμφωνα με το σχέδιο αυτό. Είναι σχετική η απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Μελέτης* (ανωτέρω).

30

35

Επειδή οι αιτητές έχουν προσβάλει την προαγωγή γιατί αμφισβητούν την εγκυρότητα του σχεδίου υπηρεσίας, κρίνεται ότι αυτοί έχουν έννομο συμφέρον στην παρούσα διαδικασία στην έκταση που επιζητούν διαστατική κρίση σχετικά με την εγκυρότητα του προαναφερθέντος σχεδίου υπηρεσίας. Ανάλογη είναι και η αντιμετώπιση στην απόφαση της Ολομέλειας στην *Χριστόδουλος Ηλία ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 568.

40

Οι νομικοί ισχυρισμοί τους οποίους επικαλούνται οι αιτητές για να στηρίξουν την προσφυγή τους επικεντρώνονται βασικά στη θέση τους, ότι η προαγωγή του ενδιαφερόμενου προσώπου στην επίδικη θέση έγινε κατά πλάνη και αντίθετα στη νομολογία, κατ' άνιση μετα-
5 χείριση και/ή με διαδικασία, εγκύκλιο ή σχέδιο υπηρεσίας "ultra vires".

Οι αιτητές τον ισχυρισμό τους ότι η προαγωγή του ενδιαφερόμενου προσώπου έγινε κάτω από πλάνη περί το Νόμο τον στηρίζουν στο γεγονός ότι η προαγωγή έγινε κατά παράνομη ερμηνεία της φράσης "Υπάλληλοι που υπηρετούσαν κατά την 1/10/1981 σε θέση Λογιστικού Λειτουργού 3ης Τάξης ..." (απόσπασμα από τη Σημείωση (1) του σχεδίου υπηρεσίας της επίδικης θέσης) και εισηγούνται σχετικά, ότι η ερμηνεία των όρων "υπάλληλος", "υπηρεσία" και "θέση" πρέπει να γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 2 του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, Νόμος 1/90, (ο Νόμος) ο οποίος εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση. Είναι η εισήγηση των αιτητών ότι ο όρος "δημόσια υπηρεσία" δεν περιλαμβάνει "υπηρεσία από πρόσωπα τα οποία προσλαμβάνονται πάνω σε έκτακτη βάση" και επομένως
10 το ενδιαφερόμενο πρόσωπο το οποίο πριν το 1985 ήταν έκτακτος, δεν μπορούσε σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου και της απόφασης της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Αγοισείδη ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 588, στην οποία προσδιορίζεται ότι "ο όρος 'υπηρεσία' υποδηλώνει πραγματική υπηρεσία σε αντίθεση με
15 την πλασματική υπηρεσία", να κριθεί ως προσοντούχος και να προαχθεί στην επίδικη θέση.

Το υπό αμφισβήτηση απόσπασμα από το σχέδιο υπηρεσίας, που είναι η Σημείωση (1) έχει:-

30 "Σημ.: (1) Υπάλληλοι που υπηρετούσαν κατά την 1.10.1981 στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης Τάξης, μπορούν να προαχθούν μετά τη συμπλήρωση 5ετούς υπηρεσίας, νοουμένου ότι πληρούν τους υπόλοιπους όρους και
35 προϋποθέσεις. Ο όρος "υπάλληλοι" περιλαμβάνει και πρόσωπο απασχολούμενο πάνω σε έκτακτη βάση ή με σύμβαση, στην περίπτωση όμως αυτή η υπηρεσία τους θα υπολογίζεται από την ημερομηνία διορισμού τους από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας στην οργανική θέση."
40

Είναι γεγονός ότι ο όρος "υπάλληλος" στην παρούσα περίπτωση (βλέπε Σημείωση (1)) χρησιμοποιείται με διαφορετικό νόημα και προσέγγιση απ' ό,τι προβλέπεται στο άρθρο 2 του Νόμου.

Η νομολογία μας αντιμετώπισε το θέμα και στην περίπτωση αυτή, κρίνοντας ότι έστω και αν λέξεις ή φράσεις του σχεδίου υπηρεσίας έχουν διάφορη έννοια απ' αυτή που προσδιορίζεται στο νόμο, αυτή η διαφορά δεν μπορεί να καταστήσει το σχέδιο υπηρεσίας άκυρο για υπέρβαση νομοθετικής εξουσιοδότησης. Παραπέμπω σχετικά στην απόφαση της Ολομέλειας στην **Αριστεΐδη** (ανωτέρω) στη σελίδα 600 που λέγει:-

“Λέξεις και φράσεις στα σχέδια υπηρεσίας έχουν την έννοια με την οποία χρησιμοποιούνται στο Νόμο, εκτός εάν κατάδηλα χρησιμοποιούνται με διαφορετικό νόημα. Αυτή η διαφορά δεν καθιστά το σχέδιο υπηρεσίας άκυρο για υπέρβαση νομοθετικής εξουσιοδότησης. (Βλ. **Κυπριακή Δημοκρατία ν. Ανδρέα Γαλλουριδή και Άλλων** (1990) 3 Α.Α.Δ. 4316.)”

Όσον αφορά τον όρο “υπηρεσία” στην απόφαση της Ολομέλειας **Αριστεΐδη**, λέγεται:-

“Όπως έχει ειπωθεί πιο πάνω, ο όρος “υπηρεσία” υποδηλώνει πραγματική υπηρεσία. “Πλασματική υπηρεσία” μετρά μόνο εάν προβλέπεται στο σχέδιο υπηρεσίας, ή άλλωσπως καθορίζεται.”

Για τους λόγους που μόλις έχουν εκτεθεί καταρρίπτεται ως ανεδαφικός ο πιο πάνω λόγος τον οποίο επικαλούνται οι αιτητές.

Είναι η θέση των αιτητών ότι το σχέδιο υπηρεσίας της επίδικης θέσης παραβιάζει την αρχή της ίσης μεταχείρισης αυτών με το ενδιαφερόμενο πρόσωπο. Συγκεκριμένα υποστηρίζουν ότι ο όρος “υπάλληλοι” στη Σημείωση 1 του σχεδίου υπηρεσίας δεν ισοδυναμεί ούτε καθορίζεται ως “λογιστικοί λειτουργοί”. Είναι “γενικός” ορισμός και περιλαμβάνει “υπάλληλους” που κατείχαν άλλες οργανικές θέσεις και που υπηρετούσαν την 1/10/1981 στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης τάξης, και όχι να κατείχαν τη θέση αυτή. Κατά συνέπεια περιλαμβάνονται και οι ίδιοι, οι οποίοι υπηρετούσαν στη θέση ενώ ήταν “υπάλληλοι” πριν την 1/10/1981 και κατείχαν πέραν των πέντε ετών (από το 1983) την οργανική μόνιμη θέση του Λογιστικού Λειτουργού, 3ης τάξης.

Έχω τη γνώμη ότι η πιο πάνω ερμηνεία που δίδουν οι αιτητές στο πιο κάτω απόσπασμα από τη Σημείωση (1) του σχεδίου υπηρεσίας δεν ευσταθεί. Το σχετικό κείμενο έχει ως εξής:-

“Υπάλληλοι που υπηρετούσαν κατά την 1/10/81 στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης Τάξης, μπορούν να προαχθούν μετά τη

συμπλήρωση 5ετούς υπηρεσίας, νοουμένου ότι πληρούν τους υπόλοιπους όρους και προϋποθέσεις”.

5 Μια απλή ανάγνωση του πιο πάνω κειμένου είναι αρκετή για να διαπιστώσει κανείς ότι το σχέδιο υπηρεσίας με τη Σημείωση (1) πα-
 10 ρέχει το δικαίωμα να θεωρηθούν ως υποψήφιοι για προαγωγή στην επίδικη θέση μόνο υπάλληλοι οι οποίοι κατά την 1/10/1981 υπηρε-
 15 τούσαν στη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης τάξης, και συμπλήρω-
 20 σαν πενταετή υπηρεσία. Οι αιτητές διορίστηκαν στη θέση Λογιστι-
 25 κού Λειτουργού, 3ης τάξης, το 1983 ενώ το ενδιαφερόμενο πρόσωπο κατείχε τη θέση αυτή ως έκτακτος από την 1/4/1981. Ορισμένες από τις αιτήσεις όπως οι ίδιες ισχυρίζονται, επισυνάπτοντας σχετικές βεβαιώσεις στην αίτησή τους, διορίστηκαν ως έκτακτες Γραφείς πριν την 1/10/1981.

15 Η θέση Λογιστικού Λειτουργού 3ης τάξης και 2ης τάξης, είναι συνδυασμένες θέσεις και σ’ αυτές εφαρμόζεται το σχέδιο υπηρεσίας στο οποίο έχουμε αναφερθεί.

20 Εν όψει των πιο πάνω, το σχέδιο υπηρεσίας δεν επέβαλλε καμιά δυσμενή ρύθμιση για τους αιτητές, οι οποίοι το 1981 ανήκαν σ’ άλλη κατηγορία υπαλλήλων από το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, έστω και αν ισχυρίζονται απλώς ότι ασκούσαν παρόμοια καθήκοντα με αυτά που απαιτούνται για τη θέση Λογιστικού Λειτουργού, 3ης τάξης.
 25 Δεν απαιτήσαν κατά τον κρίσιμο τότε χρόνο της υπηρεσίας τους πριν το 1981 αναγνώριση τέτοιας υπηρεσίας δηλαδή στη θέση Λογι-
 30 στικού Λειτουργού, 3ης τάξης, αλλά ούτε και φαίνεται ότι αργότερα επέτυχαν τέτοιας επίσημης αναγνώρισης, οι αιτητές. Κατά συνέπεια η Σημείωση (2) δεν εισάγει δυσμενή διάκριση εναντίον τους. Η δια-
 35 φοροποίηση που γίνεται είναι εύλογη και αντικειμενικά δικαιολογη-
 40 μένη από τα πράγματα. Η νομολογία επανειλημμένα καθόρισε πότε παρατηρείται από το νόμο παράβαση της αρχής της ισότητας. Σχε-
 45 τική είναι η απόφαση της Ολομέλειας στην *Ηλία ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 568. Το σχετικό απόσπασμα που βρίσκεται στη σε-
 50 λίδα 574 λέγει:-

“Καθιερώνει όχι μόνον την ισότητα όλων ενώπιον του νόμου αλ-
 40 λά και την ισότητα του νόμου απέναντί τους. Έτσι δεσμεύει το νομοθέτη, ο οποίος στη ρύθμιση ουσιαδώς ομοίων πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων και κατηγοριών προσώπων δεν δύναται να μεταχειρίζεται τις περιπτώσεις αυτές με ανόμοιο τρόπο, εισά-
 45 γοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός αν η διαφορε-
 50 τική ρύθμισή τους δεν είναι αυθαίρετη, γιατί είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη. Κατά συνέπεια αν γίνει με νόμο δικαιολογημέ-

νη ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλειστεί από τη ρύθμιση αυτή, με αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος που δικαιολογεί την ειδική εκείνη μεταχείριση, η διάταξη που εισάγει τη δυσμενή αυτή διάκριση είναι ανίσχυρη σαν αντι- 5
συνταγματική.”

Τέλος οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η Ε.Δ.Υ. ενήργησε με βάση παράνομες εγκυκλίους. Τούτο διαπιστώνεται, υποστηρίζουν, από το άρθρο 35(2)(α) του Νόμου 1/90, ο οποίος προβλέπει ότι ο τρόπος 10
προαγωγής σε συνδυασμένες θέσεις πρέπει να γίνεται “... σύμφωνα με τρόπο που θα καθορισθεί”.

Το άρθρο 2 του Νόμου προσδιορίζει τον όρο “καθορισμένος” και σημαίνει “καθορισμένο με κανονισμούς που εκδίδονται από το 15
Υπουργικό Συμβούλιο σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου αυτού και “καθορίζεται” ερμηνεύεται ανάλογα”. Παραπέμπουν δε στο άρθρο 87 του Νόμου για να υπογραμμίσουν ότι απαιτείται να εκδίδονται κανονισμοί από το Υπουργικό Συμβούλιο, που κατά τον συ- 20
σώδη χρόνο δεν υπήρχαν. Άρα παράνομα εφαρμόστηκαν οι εγκύκλιοι στην παρούσα περίπτωση.

Οι αιτητές δεν έχουν κάμει καμιά εισήγηση σχετικά με την επιφύλαξη του εδάφιου (1) του άρθρου 87, σύμφωνα με την οποία, μέχρις ότου εκδοθούν οι σχετικοί κανονισμοί, “οποιοδήποτε κανονισμοί ή 25
διοικητικές πράξεις και οι Γενικές Διατάξεις και Διοικητικές Οδηγίες που περιέχονται σ’ εγκυκλίους ή αλλού, και η υφιστάμενη τακτική αναφορικά με τη δημόσια υπηρεσία και τους δημόσιους υπαλλήλους εξακολουθούν να ισχύουν σε όση έκταση δεν αντίκεινται προς τις διατάξεις του Νόμου αυτού.” Κατά συνέπεια η εφαρμογή 30
των σχετικών εγκυκλίων από την καθ’ ης η αίτηση Επιτροπή δεν κρίνεται παράνομη αλλά υπό τις περιστάσεις ενδεδειγμένη.

Στην απόφαση της Ολομέλειας του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Κατσουνοπού v. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 190 κρίθηκε ότι 35
“στο βαθμό και έκταση που οι υπό κρίση οδηγίες του Υπουργικού Συμβουλίου πραγματεύονται τα προσόντα για προαγωγή, αυτές εκδόθηκαν χωρίς νομοθετική εξουσιοδότηση και κατ’ αντίθεση προς το άρθρο 44(1)(β). Συνεπώς είναι ultra vires”. Στην υπό κρίση υπόθεση 40
οι εγκύκλιοι στις οποίες οι καθ’ ων η αίτηση βασίστηκαν δεν προσδιορίζουν τα απαιτούμενα για προαγωγή προσόντα αλλά τη διαδικασία που απαιτείται να προηγηθεί για να πληρωθούν οι διά προαγωγής συνδυασμένες θέσεις.

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται.

Οι αιτητές να πληρώσουν τα έξοδα των καθ' ων η αίτηση στην προσφυγή τα οποία υπολογίζω σε £250,00.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με £250
έξοδα.*